

Teorie a praxe: aneb – „Ty naše sborové písničky české.“

- Zpíváme:** „Buď vítán svatý dni“ – ale s povzdechem vypínáme v pátek večer televizi.
- Zpíváme:** „Jakou jistotu, jakou radost mám“ – ale ani naši nejbližší to na nás nevidí.
- Zpíváme:** „Pro Ježíše nikdy neváháme, pro Něho chceme rádi pracovat“ – pokud se nejedná o úklid sboru nebo akci pro záchranu duší.
- Zpíváme:** „Já zpívám rád o Pánu svém“ – ale nejsme ochotni se zapojit do sborového zpěvu.
- Zpíváme:** „Všeho vzdám se pro Ježíše“ – ale nejsme si jisti kdy.
- Zpíváme:** „Jak marná světská sláva“ – ale jen neradi se pohybujeme ve stínu jiných.
- Zpíváme:** „Já vím komu jsem uvěřil“ – nikdo jiný však neví, čemu jsme to vlastně uvěřili.
- Zpíváme:** „Ó jak bych neměl vesel být“ – ve sbore se ale tváříme jako návštěvníci krematoria.
- Zpíváme:** „Na věky zřít Tvou tvář“ – zatím, ale vystačím s minutami.
- Zpíváme:** „Domů bych rád“ – ale nejraději jako senioři, které trápí neduhy.
- Zpíváme:** „Můj Jezu ty jak chceš“ – ale stejně o všem rozhodujeme sami.
- Zpíváme:** „Přijď Jezu drahý“ – ale pokud možno ne v naší generaci.
- Zpíváme:** „Ó ujmí ruku moji“ – a pomoz mi zaškrtnout správná čísla sportky.
- Zpíváme:** „Soboto krásná jak libý tvůj čas“ – ale nemůžeme se dočkat až zapadne slunce.
- Zpíváme:** „Jsme hotovi prapor Krista nést“ – ale ne Jeho poselství lidem v našem okolí.

